

u njima. Za drvo sečeno zimi potreba sušenja nastaje sa prvim lepim danima, po topljenju snega i leda. Već tada počinju da fruktificiraju prve saprofitne gljive, koje izazivaju ili obojavanje drveta ili prate »zagušenost drveta«. Drvo sečeno leti mora se odmah zaštititi.

Princip kod ove preventivne mere jeste da se trupci iz gustog sklopa izvezu na proređena mesta u šumi gde ima nešto zasene i gde je zemljište ocedno. Oni treba da su van dodira sa zemljištem u toku čuvanja. Oba su momenta od velikog značaja. U prvom slučaju dolazi do znatno bržeg isparavanja vlage iz drveta, i prema tome, smanjenje uslova za prve infekcije. U drugom slučaju smanjuju se mogućnosti prenošenja spora i micelije epiksilnih vrsta sa zemlje (kišom, travom, steljom i sl.). Pored toga, izdignuti nad zemljom, trupci se ravnomernije suše. Prema tome, neuvitlani trupci treba da leže na drvenim podmetačima, najmanje 20 cm. iznad površine zemljišta. Obično se koriste zdravi komadi drveta zaostali od eksploatacije. Sunčana mesta nisu pogodna zbog brzog stvaranja pukotina s čela i duž trupaca. Mesto gde trupci leže mora biti očišćeno od trulog granja i raznog drugog materijala, da nije u blizini trulih trupaca, vetroizvala i sl., pogotovo ako ovi nose sporonosne organe gljiva. Da se ovo ne bi događalo, na sečištu treba kao obaveznu meru uvesti skidanje sporonosnih tela sa posečenog i ležećeg materijala. Ovo se može izvesti samo sa krupnim karpoforama, kakve imaju gljive iz rodova *Ungulina*, *Ganoderma*, *Phellinus* i sl. Skinute karpofore je najjednostavnije zakopati u zemlju na licu mesta, tako da njihove spore izgube sposobnost klijanja od konkurentne mikroflore u zemljištu. Drugi vid uništavanja spornosnih tela jeste njihovo spaljivanje na sečištu. Ovaj vid uništavanja nije za preporuku, ne samo zbog toga što je skuplji, već i zbog mogućnosti izazivanja požara.

Posle skidanja krupnih karpofora sa ležećeg materijala potrebno je preduzeti druge korake da do izbivanja drugih ili istih karpofora ne dođe. Glavni uslovi za to jesu povoljna vlaga materijala i dovoljna rezerva zdrave drvne supstance, koja omogućava izbivanje karpofora. Oba ova uslova se anuliraju cepanjem trule, neupotrebljive ležavine na što veći broj komada (cepanica). U ovakvom stanju drvo se mnogo brže suši, a drvna rezerva za saprofitne gljive smanjuje.

Mesto na kome se trupci čuvaju mora biti oslobođeno korova. Razna zeljasta i drvenasta flora održava vlagu i nosi na sebi ogroman broj spora saprofitnih gljiva koje se mogu prenositi dodiranjem korova sa trupcem. Za uništavanje korova postoji veliki broj totalnih ili selektivnih herbicida, kao na pr. trihlorsirćetna kiselina u koncentraciji 5% i preparati na bazi dihlor- i trihlor-fenoksisirćetne kiseline (2,4-D i 2,4,5-T) u koncentraciji 0,5—1%, zavisno od vrste korova. Prskanje zeljastih korova može se izvesti 1% uljanim rastvorom pentahlorofenola. Upotreba dinitro-orto-krezolnih sredstava nije za preporuku, jer su ta sredstva obojena (Kreozan, Rumesan i Dinozan). Ako je u pitanju vrsta drveta ili sorti-menti za koje upotreba hemijskih sredstava za suzbijanje korova nije ekonomična, onda korove treba uništavati mehanički.

Ranije je istaknuto da kora trupca daje privremenu zaštitu od prodiranja saprofitnih gljiva, ali da u toku sušenja ona postaje katkada nepogodna, pomažući radijalno prodiranje truleži (na pr. kod bukve). Ovaj razlog, kao i brzo sušenje trupca, govori u prilog blagovremenog skidanja kore. Skidanje kore je lakše kada je trupac još u sirovom stanju, tj. nešto posle seče, pa ga u tom momentu treba i vršiti. Često je dekor-tikacija lišćarskih trupaca neekonomična ili nemoguća.